

Langs de verborgen karakterdorpjes aan Frankrijks grilligste rivier

De Ardéchois hebben de naam zo moeilijk toegankelijk te zijn als hun landschap, maar een trip langs de soms vergeten karakterdorpjes in de Rhône-Alpes bewijst met verve het tegendeel. We serveren een rondrit in het zuiden van de Ardèche, op smaak gebracht met saffraan, kastanjes en geitenkaas. Voor wie verder wil zien dan Hollanders op campings langs de rivier.

TEKST EN FOTO'S HUGO VAN HEDDEGHEM

Christian Moyersoen weet alles van Picodonkaasjes.

De zuidelijke Ardèche op smaak gebracht

Pour être heureux, vivons perchés, zeggen ze in het Cevennendorpje Antraigues-sur-Volane, 400 m hoog tegen een vulkanische rots aangedrukt. Een middenplein met standbeeld, enkele terrassen, een bejaard oudje achter het raam, een bakkerij, een kerkje met ernaast een idyllische dorpspastorie in dikke rotssteen. Een traag levensritme. En natuurlijk een petanqueplein. Ooit speelden Georges Brassens, Jacques Brel en Jean Ferrat hier samen *jeu de boules*. Dat alles bezong chansonnier Ferrat (1930-2010) in het door hemzelf geschreven *La Montagne* (Het gebergte) waarvoor hij zich liet inspireren door het landschap rond Antraigues waar hij woonde. Het lied, over de leegloop van de dorpen, was een emotionele liefdesverklaring aan de Ardèche. De enige superette in het dorp verkoopt nog altijd cd's, postkaarten en posters van de Franse componist. Op dezelfde melodie behaalde de Nederlandse cabaretier Wim Sonneveld later bij ons een groot succes met *Het Dorp*.

Rood goud

Nog geen leegloop daarentegen in het 30 km verderop gelegen St-Jean-le-Centenier. In 20 jaar steeg het aantal inwoners er met 200 tot 650. Een van de nieuwelingen is Ronan Rouméas, een 43-jarige saffraankwerker die vroeger 'iets deed' in de zachte sector in Parijs. Stap voor stap leerde hij hoe je in juni op een halve hectare een voor een de krokussen plant, om dan af te wachten of de herfst de paars-blauwe bloemetjes levert die hij dan een per een oogst bij het ochtendlicht. Zijn productie is beperkt maar Ronan slaagt er toch in al wat borden te kleuren van enkele grote chefs in de regio. Hij ontvangt ons, gekleed als een visser, compleet met rubberlaarzen,

De Gorges, een onvervalste natuurtopper.